

tant for Slagelse talte om, kunde trænge herind med de Produkter, som de producere? Derved kunde vore Arbejdere hjemme jo maasse faa samme Udseende. Det forekommer mig ikke at være den Maade, man skulde ræsonnere paa. Jeg vil ikke udmale Arbejdsforholdene herhjemme som et Eldorado. Vi have naturligtvis ogsaa en hel Del Arbejdsfag og Brancher, i hvilke der arbejdes under saa usle Lønforhold og under saa slette Arbejdsforhold, at der gives baade blege Kinder og hule Øjne. Jeg skal gerne gøre Repræsentanten for Slagelse den Fornøjelse at gaa en Tur med ham her i Byen eller i andre af vore Byer her i Landet og vise ham disse bleglindede og huløjede Arbejdere. Der skal ikke være noget til Hinder for det, thi vi ere paa ingen Maade fritagne for dem her i Danmark. Jeg takker i øvrigt den ærede Repræsentant for den Ros, han ydede vor faglige Organisation, og jeg føler mig saa meget mere berettiget til at gøre det, som jeg selv staar som en mangeaarig Fagforeningsmand. Men jeg ser ikke saaledes paa det, at Fagforeningerne kunne hjælpe alle. Det er umuligt. Indet bunder ikke alene i Bestyttelse eller i Frihandel, og det afhjælpes ikke ved, at man blot skaber en stærk Fagorganisation. Nej, Ondet bunder i den private Kapitalisme, den private Ret til at haandhæve Masjearbejdernes Eksistensbetingelser paa den Maade, han selv nogenlunde finder for godt. Nu vil maasse den ærede Repræsentant for Slagelse sige: Det er ogsaa et Bevis paa, at det er rigtigt, hvad jeg siger, at naar vi have huløjede og bleglindede Arbejdere herhjemme, kommer det af, at vi ere et Bestyttelsesland. Jeg siger da til den samme ærede Repræsentant, at jeg skal saa gerne tage ham under Armen og gaa rundt med ham i London, overhovedet i England, dette forjættede Frihandelsland — jeg har ganske vist ikke haft Lejlighed til at være der saa længe, men jeg har brugt mine Øjne godt i den korte Tid, jeg var der — og føre ham ind i Huler og „Udsædnings“anstalter og vise ham Arbejdere, som vi Gud ske Lov skulle lede længe efter her. Saadanne Tilstande ere ikke noget Bevis for, hvad der er rigtigt, om Bestyttelse eller Frihandel er at foretrække, paa ingen mulig Maade. Jeg gentager, hvad jeg sagde før, at for mig gælder det om at indtage et rent praktisk Standpunkt med Hensyn til, hvad jeg skal gøre i hvert enkelt Tilfælde. Mit Samfundssyn er af en helt anden Bestaffenhed end det hos Tilhængere af disse Teorier. Jeg ser Brøsten i den private Kapitalisme.

Der blev sagt, at det kun er en forsvindende Del af Fagene, der er beskyttet, og det er rigtigt, at Landbruget er det ikke. Men man turde sige, at det har naturlige Betingelser for at kunne bestaa. Jeg skal senere komme tilbage dertil. Der nævnes ogsaa Murere, Bagere, Slagtere, Malere osv. Det er rigtigt, at disse Fag ikke ere beskyttede, og de have den højeste Løn. Men man maa ikke glemme, at disse Fag have Del i Bestyttelsen, idet de andre Industriefag ere beskyttede. Dette vil det ærede Medlem for Slagelse, som jeg har haft Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet med andetsteds, have haft tilstrækkelig Tid til at overtænke. Hvad jeg ved den Lejlighed udtalte, er dette, at naar flere Industriegrene pludselig eller succesfivt maa afgive en hel Del af de Arbejdere, der ere beskæftigede ved samme, til andre Fag eller stille dem ledige paa Markedet, ville alle disse Arbejdskræfter komme til at konkurrere med andre og trykke paa Arbejdslønnen i alle Fag, som den ærede Repræsentant for Slagelse har sagt ikke ere beskyttede, idet Arbejdslønnen — det er jo en anerkendt Sætning — retter sig efter Tilbud og Efterspørgsel. Og selv om Organisationen i de betræffende Fag skulde være stærk nok til at dæmme op derimod, er den økonomiske Tilstand, som den har formet sig under den private Kapitalisme, af den Bestaffenhed, at det vil ikke vare længe, før Organisationen bliver nødt til at lette Tilgangen til Faget. Der vil blive et saa erinent Tilbud af Arbejdskraft til disse Fag, at Mestre og Entreprenører ville paa Grund af det stærke Tilbud finde Anledning til at nedsætte Arbejdslønnen. Jeg mener derfor, det kan ikke bestrides, at andre Fag, der ikke komme direkte ind under Bestyttelsen, dog indirekte faa Del i samme, idet de blive fritagne for den stærke Tilgang.

Jeg maa maasse opholde mig lidt ved et andet æret Medlem, nemlig det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen). Det var jo en ret mærkværdig Stilling, som det ærede Medlem indtog. Jeg kan i meget slutte mig til, hvad den ærede Taler, der sidst havde Ordet, det ærede Medlem for Nyborg (M. Jensen) fremhævede. Men jeg kan dog ikke slaa mig til Taals dermed. Jeg maa ogsaa personlig rette nogle Unøjagtigheder, der gjorde sig gældende. Der blev sagt fra vedkommende ærede Medlems Side, at Socialdemokratiets Arbejde gaar ud paa at forbyde Varerne. Det er absolut urigtigt, Socialdemokratiets Arbejde gaar ud paa at lade Arbejderne tilflyde den stærkt